

**Gifto-lagen, tå ... mag.
Johan Amnell,
wål-meriterad comminister
wid Åbo st...**

Arctopolitanus, Gabriel Gregorii

1700-1829 81 Cbza 1725 Amnell 4:o

National Library
of Sweden

Bisto=Lagen/

75¹

Tå
Zhen Åhrevördige och Höglårde Herren/

MAG. JOHAN

AMNELL,

Wål=meriterad COMMINISTER wid Åbo Stads Dom=
kyrko Församling/

Med
Zhen Åhreborna och Dygdådla Jungfru/

J U N G F R U

MARGARETA

ELISABET

ARCTOPOLITAN,

Jngick

Öftt Åhrifteligt Åchtenskap/

På Stor=Lojd / den 10 Octobr. 1725.

Betrachtad och förståld

Åf

GABRIEL ARCTOPOLITAN.

Het måst' alt för sig gå / hwad Him-
len föreskrifwit;
Then lag han stiftat har står ej at
pruta mot:
En ther på följer strax et wijte
swårt och bot.

Så har ock Giffto-lag af GUD sielf insatt blifwit.

Hos sig fan Adam först / hwad thenna lag förmådde /
Han fick ej ogift bli / eij honom ther til dref
Nån werldslig lag; Gud sielf uti naturen skref /
Han skull ej ensam gå; så mycket Lag tå rådde.

Hwar skull han tå få Fru? hwem skulle han begåra?
På jorden ingen war / med then han kund' bli gift /
Ej hågen lekte på nån ting af annan drift.
Men honom Gud till hjälp en Eva mond beståra.

War lagen tå så sträng i Eden redan satter /
Fast mera nu / tå man är född til alt beswär;
Om man et timligt wäl at winna ärnar här /
Måst man sig sökia hiälp; så är wår lefnad satter.
En

En ensam går allen' / ånshjönt han alt godt åger;
Han dock eij nöjet har; som matsk i åple söt
Wantrifwes ofta nog / och ogift i sit skiot
Måst alt bekymmer dra / och ofta til sig säger:

Had' jag nu någon hjä'p / jag ågde då nå'n lisa /
Nu ensam usling år / och måst för alt stå karl /
Beswär båd' ut och inn' / på skuldror ensam drar:
Ett ord / uti god tro / kan jag knapt någon wisa.

År jag hushållet från / hwem år som thet skal styra?
År jag af ångsligt mod / af hwem får jag tå ro?
Åt skiota ansa mit / hwem kan jag alt betro?
Når hus-mor intet fins. Måst hus ock ofta hyra.

Så måst' jag tilstå fritt / at jag ej gifto-lagen
Ån bättre weta lärdt / en ann' som then försökt /
Kan mera lägga til / at skålen blifwa öft:
Therför jag känner Ehr / Herr Brudgum / theña dagen.

J ha'n med waksam flit berömlig lärdom wunnit /
Men nu ock gifto-lag i tid weet ta i acht /
Försåkras mer ther om / som Fama mig tilbracht /
Åt J ehret åndamål ther i har redan funnit.

Stod mig thet bättre an / wist skull' jag mera skrifwa:
Hur wål J Ehr försedt uti ett sådant måhl /
Åt J ha fått en Wån; men Clio ros ej tåhl.
Ty skal så önskan min rätt innerligen blifwa:

Ehr

Ehr gifwe Himlen / med min Syster GRETA LISA,
At få ett Pärle smog / som pryder eder frans/
Ett ljus som lyser i ehrt hus / med ächta glants/
I olust eder stöd / uti beswär ehr lisa!

Er signe begge två all nåds och lyckas Herre!
At alt tiltaga må uti ehrt ächta bo/
Ehr wänskap wäxa til / med sänja / ähra / tro!
(Kom fram nå'n kärleks pant ibland / thet wor int
wårre).

At Asmodæus må uti sitt rum förblifwa /
Ej röra edert Band / som Himlen knutit har;
At nöjet grönskar / gror / hos Ehr i alla där/
At I må lefwa säll' / och prisen Gudi gifwa.

Sidst som I gifto-lag' fulkommen / må ock wara
Guds lag för ögon Ehr / här både natt och dag/
Tills döden skiljer sidst ehrt säta hjonelag/
At I så sän ingå med frögd i Himlen klara!

